

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๑๖๘/๒๕๕๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

คดีของศาลจังหวัดพิจิตร

หมายเลขดำที่ ผบ.๗๘/๒๕๕๑

ระหว่าง { วัดหิริญญาราม โจทก์
นายสุกิจ พรธาดาวิทย์ ที่ ๑
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๒ จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้ทรงพันธบัตรออมทรัพย์ของกระทรวงการคลัง เลขที่ ๕๐๐๒๖๘๖๑๘-๕๐๐๒๖๘๗๑๗ จึงมอบหมายให้จำเลยที่ ๑ เปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ กับจำเลยที่ ๒ สาขาโพทะเล โดยให้จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของบัญชีเลขที่ ๖๒๕-๑-๓๔๕๖๐-๓ และมีอำนาจเบิกถอนเงินแทนโจทก์ เพื่อประโยชน์ในการรับดอกเบี้ยพันธบัตรและเบิกถอนเงินจากบัญชี จำเลยที่ ๒ ตกลงเปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ให้แก่โจทก์โดยใช้ชื่อโจทก์เป็นชื่อบัญชี ต่อมาโจทก์ขอเบิกเงินและเปลี่ยนผู้มีอำนาจเบิกถอนเงินจากบัญชี แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย ไม่ดำเนินการตามที่โจทก์ร้องขอ ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองคืนเงินในบัญชีแก่โจทก์ และดำเนินการแก้ไขชื่อเจ้าของบัญชีเป็นของโจทก์

จำเลยที่ ๑ ยื่นคำร้องขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า คดีนี้เป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ ศาลจังหวัดพิจิตรจึงส่งคำฟ้อง คำให้การจำเลยทั้งสอง คำร้องขอ และรายงานกระบวนการพิจารณาให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘

/พิเคราะห์...

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริ โภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริ โภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริ โภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริ โภคตามมาตรา ๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริ โภคสินค้าหรือบริการ และ (๒) คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกันกับคดีตาม (๑) หรือ (๒) ได้ความตามคำฟ้อง และคำให้การจำเลยทั้งสองว่า เจ้าอาวาสของโจทก์มอบหมายให้จำเลยที่ ๑ ร่วมกับกรรมการของวัดโจทก์ดูแลบริหารจัดการด้านบัญชีการเงินพิพาท โดยจำเลยที่ ๒ ยินยอมให้จำเลยที่ ๑ ใช้ชื่อบัญชีในนามวัดโจทก์ พฤติการณ์แห่งคดีมีลักษณะ โจทก์เชิดให้จำเลยที่ ๑ เป็นตัวแทนของโจทก์ไปดำเนินการทำนิติกรรมเปิดบัญชีเงินฝากกับจำเลยที่ ๒ แม้จำเลยที่ ๒ อ้างนิติสัมพันธ์กับจำเลยที่ ๑ ว่ามาขอเปิดบัญชีเงินฝากโดยใช้ชื่อจำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของบัญชีและมีเงื่อนไขให้จำเลยที่ ๑ มีอำนาจเบิกถอนเงินจากบัญชี ทำนองจำเลยที่ ๒ มีนิติสัมพันธ์กับจำเลยที่ ๑ เท่านั้นก็ตาม แต่จำเลยที่ ๒ ก็ยินยอมให้จำเลยที่ ๑ ใช้ชื่อบัญชีในนามวัดโจทก์ซึ่ง โจทก์มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ อีกด้วย อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๒ รู้เห็นกรณี โจทก์เชิดจำเลยที่ ๑ เป็นตัวแทนทำนิติกรรมเปิดบัญชีเงินฝากกับจำเลยที่ ๒ ดังนั้น เมื่อจำเลยที่ ๒ ประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์ดำเนินธุรกิจบริการรับฝากและเบิกถอนเงินแก่ลูกค้าตามทางการค้าปกติของตน จึงถือว่าจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ให้บริการและผู้ประกอบธุรกิจ ส่วน โจทก์เมื่อเชิดจำเลยที่ ๑ เป็นตัวแทนในการจัดทำนิติกรรมกับจำเลยที่ ๒ จึงอยู่ในฐานะเป็นผู้ได้รับการและเป็นผู้บริ โภค คดีระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ ๒ จึงเป็นคดีพิพาทระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกับผู้บริ โภคเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการใช้บริการ เป็นคดีผู้บริ โภคตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริ โภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) สำหรับจำเลยที่ ๑ เมื่อ โจทก์ฟ้องเรียกให้ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๒ ในฐานะเป็นตัวแทนเชิดแก่โจทก์ จึงเป็นคดีเกี่ยวข้องกันกับคดีตามมาตรา ๓ (๑) เป็นคดีผู้บริ โภคตามมาตรา ๓ (๑)

วินิจฉัยว่า คดีของ โจทก์เป็นคดีผู้บริ โภค

วินิจฉัย ณ วันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

